27/01/2021

Η ημέρα που έκλεισε τα μάτια ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος

/ Γνώμες

Σάν αὔριο, στίς 28 Ἰανουαρίου 2008, ἀναπαύθηκε ἐν Κυρίῳ ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρός Χριστόδουλος. Ἀντί ἄλλου λόγου, παραθέτω ἕνα εὐχαριστήριο ἀπόσπασμα ἀπό τίς σκέψεις μου κατά τήν ἡμέρα τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας μου, τό ἔτος 2003, στόν Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν, ἐνώπιον τῶν συλλειτουργούντων τότε μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου καί νῦν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου (ὡς Μητροπολίτου Θηβῶν και Λεβαδείας).

«Καταθέτων, Μακαριώτατε, ἀπό μυχίων καρδίας, τήν εἰλικρινῆ μου καί βαθεῖα ὁμολογία, Σᾶς εὐγνωμονῶ γιά τήν πρός ἐμέ εὐμένεια καί ἀγάπη, τήν φωτισμένη χειραγωγία καί τήν πνοή τοῦ στοργικοῦ Σας ἐνδιαφέροντος, τήν ἀποδοχή τῆς μαρτυρίας τῆς συνειδήσεώς μου ἔναντι τοῦ προσώπου Σας. Μέ ἐμπιστευθήκατε

πρῶτος καί μέ ἠγαπήσατε πρῶτος, ὡς Πρῶτος, μέ ἀφοπλιστική ἁπλότητα καί στοργή ἀνώτερη ἀπ' αὐτή πού δείχνει ὁ γονιός στά παιδιά του. Κερδίσατε τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν ἐν ὀλίγοις ὑπακοή μου χωρίς νά κάμψετε τήν καρδιά μου ἀπό φόβο καί ἀνάγκη, χωρίς νά καταφύγετε στή δύναμη καί στό δελεασμό. Πλησίον Σας ἐβίωσα τό γεγονός ὅτι ἡ οὐσιαστική προσωπική ἐνηλικίωση ἐπιτυγχάνεται διά τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τίς φωνές πολλῶν ἐσωτερικῶν ἐπιθυμιῶν καί τῆς ἐπικρατήσεως τῆς μιᾶς καί μόνης ἀκεραίας, τῆς ὡρίμου ἀγάπης, πού καλλιεργεῖ τό ἐκκλησιαστικό ἦθος. Αὐτή ἡ ἀγάπη ἀναπτύσσει τή συμφωνία καί τό ἐνδιαφέρον. Ἐμποδίζει τόν πειρασμό τῆς παντοειδοῦς ἐκμεταλλεύσεως καί ἐξουσίας. Φέρει ἑνότητα. Καλλιεργεῖ τήν ἀξιοπρέπεια καί τό ἦθος. Μᾶς δίδει τή δυνατότητα νά ἀντιληφθοῦμε καί νά συλλάβουμε τό νόημα τῆς ὑπακοῆς πρός τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί τίς "ἀνάγκες" της. Παραχωρεῖ τήν ἰσχύ νά κατανικήσουμε ἐσωτερικές καί ἐξωτερικές δοκιμασίες, γιά νά ὑπερβοῦμε τίς ὀξειδώσεις τοῦ χρόνου καί τίς ψυχώσεις τῶν περιστάσεων, τούς κληρονομικούς ἀνταγωνισμούς καί τίς συμβατικότητες τῆς ἱστορίας. Μόνο ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μας θά ἀποβεῖ "ὡς τό ξύλον τό πεφυτευμένον παρά τάς διεξόδους τῶν ὑδάτων...". Γιά ὅλα αὐτά τά ὁποῖα μέ περισσή πατρική ἀγάπη μοῦ προσφέρατε "ὡς Προκαθήμενος ἐν τόπῳ Θεοῦ", ὡς ἐλάχιστο ἀντίδωρο τῆς ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης μου, προσκομίζω πρός τό σεπτό πρόσωπό Σας τήν υἱϊκή μου ἀφοσίωση καί ἀγάπη.

Ἰδιαιτέρως ὅλως βαθύτατη τιμή καί εὐγνώμονα εὐλάβεια καταθέτω στόν Σεβ. Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμο, εὐμνήμων τῶν τῆς παρ' αὐτῷ διακονίας μου. Σᾶς εὐχαριστῶ, Σεβασμιώτατε Πάτερ, διότι διά τῶν τιμίων χειρῶν σας καταστήσατε τήν ἀναξιότητά μου λειτουργό τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας καί διάκονο τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου. Μέ ὁδηγήσατε μ' ἕνα τρόπο δυσεύρετο ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Στό πρόσωπό σας ἀνεγνώρισα τόν οἰκεῖο πατέρα καί τοῦ πραοτάτου καί ἀμνησικάκου Χριστοῦ τόν γνησιώτατο μιμητή. Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μοῦ μάθατε μέ τή ζωή σας ὅτι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ζωντανός ἄνθρωπος, καί μέ διδάξατε νά κάνω αὐτή τή δόξα ὁλοένα καί πιό ἐμφανή στόν ἑαυτό μου. Μοῦ δείξατε ὅτι κι ἄν ἀκόμη ἀποβοῦμε σημεῖον ἀντιλεγόμενον, ἡ Ἐκκλησία ἀναδεικνύει καί ὁ χρόνος βεβαιώνει τήν ἀλήθειαν ἑκάστου. Υἱϊκά εὔχομαι νά φυλάξετε τή χάρη αὐτή καί νά τήν δίδετε πάντοτε διά τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ».
Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του!

+ Ὁ Φαναρίου Ἀγαθάγγελος
Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος